

Popis programu „Hádanky Pražského Jezulátka“

Věková kategorie: 1.-3. třída ZŠ

Trvání: 1,5 hod

Místo: Program probíhá v kostele Pražského Jezulátka, přilehlých prostorách kláštera včetně běžně nepřístupných míst (kůr, zahrada, krypta atp.).

Program je určen pro jednu školní třídu, je veden ideálně třemi lektory (jeden z lektorů je využíván převážně k fotografování) a přítomen je po celou dobu trvání programu doprovázející učitel.

Tematický rámec: Celý program je motivován hádankami, které děti postupně odkrývají a tím je zavedou do různých částí kostela. Díky tomu se s těmito prostory nenásilně seznamují a mají možnost se zamýšlet i nad hlubšími tématy, jako jsou misie a charitativní práce, život jinde, než v rodině (řeholníci) atd.

Mezioborové přesahy a vazby:

Člověk a svět
Jazyk a jazyková komunikace
Umění a kultura
Etická výchova
Člověk a práce

Integrace průřezových témat:

Osobnostní a sociální výchova
Multikulturní výchova

Výsledný produkt:

Vyhodnocení projektu žáky
Společné výtvarné dílo třídy

Hlavní cíle projektu:

Zprostředkovat seznámení s místním kostelem s plným respektem k náboženské neutralitě školy a vyznání všech žáků. Seznámit děti s kostelem jako:

- S historickým místem, důležitou kulturní památkou a uměleckým dílem
- Součástí města, kde žijí
- Místem spojeným s životem minulých generací i současné společnosti
- Místem, kam přicházejí lidé z celého světa
- Živým místem, kam přicházejí místní lidé a kde se spolu setkávají
- Stavbou, která má duchovní rozměr, kam se křesťané chodí modlit, setkávat s Bohem a slavit
- Prostorem vhodným k zastavení a přemýšlení o životně důležitých otázkách
- vést k zamyšlení nad hodnotami, které jsou všeobecně přijímané jako dobré a potřebné pro jedince i pro společnost.

Dílčí cíle:

- Žáci se seznámí s některými pojmy ve vztahu k interiéru kostela a křesťanství (kůr, oltář, ambon, Bible, klášter, mnich).
- Žáci rozvíjí citlivost pro umění (barokní výzdoba kostela).
- Žáci se seznámí s prostorem kostela a objevují v něm stopy minulých generací i současnosti (poutní místo a soška Pražského Jezulátka, věřící, poutníci, návštěvníci).
- Žáci rozvíjí porozumění vlastnímu kulturnímu zakotvení a respekt k odlišnostem a menšinám (vztah křesťanství a svátků během roku – Vánoce, Velikonoce, vedení dialogu o různosti lidí – národnosti, menšiny).
- Žáci rozvíjí svou sounáležitost s místem života (historické centrum Prahy).
- Žáci rozvíjí svůj zájem o aktivní zapojení do společenského dění.
- Žáci reflektují význam uchování, ochrany a rozvoje sakrálních staveb a vědomí jejich významu pro druhé i sebe.

PROGRAM POMÁHÁ ROZVÍJET NÁSLEDUJÍCÍ KLÍČOVÉ KOMPETENCE:

Kompetence k učení

- Žák vyhledává a třídí informace a na základě jejich pochopení, propojení a systematizace je efektivně využívá v procesu učení, tvůrčích činnostech a praktickém životě.
- Žák operuje s obecně užívanými termíny, znaky a symboly, uvádí věci do souvislostí, propojuje do širších celků poznatky z různých vzdělávacích oblastí a na základě toho si vytváří komplexnější pohled na matematické, přírodní, společenské a kulturní jevy.
- Žák vybírá a využívá pro efektivní učení vhodné způsoby, metody, strategie, plánuje, organizuje a řídí vlastní učení.

Kompetence k řešení problémů

- Žák vyhledává informace vhodné k řešení problému, nachází jejich shodné, podobné a odlišné znaky, využívá získané vědomosti a dovednosti k objevování různých variant řešení, nenechá se odradit případným nezdarem a vytrvale hledá konečné řešení problému.
- Žák vnímá nejrůznější problémové situace ve škole i mimo ni, rozpozná a pochopí problém, přemýšlí o nesrovnalostech a jejich příčinách, promyslí a naplánuje způsob řešení problémů a využívá k tomu vlastního úsudku a zkušeností.
- Žák si uvědomuje zodpovědnost za svá rozhodnutí a výsledky svých činů hodnotí.

Kompetence komunikativní

- Žák formuluje a vyjadřuje své myšlenky a názory v logickém sledu, vyjadřuje se výstižně, souvisle a kultivovaně v písemném i ústním projevu.
- Žák naslouchá promluvám druhých lidí, porozumí jim, vhodně na ně reaguje, účinně se zapojuje do diskuse, obhajuje svůj názor a vhodně argumentuje.
- Žák rozumí různým typům textů a záznamů, obrazových materiálů, běžně užívaných gest, zvuků a jiných informačních a komunikačních prostředků, přemýšlí o nich, reaguje na ně a tvořivě je využívá ke svému rozvoji a k aktivnímu zapojení se do společenského dění.
- Žák využívá získané komunikativní dovednosti k vytváření vztahů potřebných k plnohodnotnému soužití a kvalitní spolupráci s ostatními lidmi.

Kompetence sociální a personální

- Žák účinně spolupracuje ve skupině, podílí se společně s pedagogy na vytváření pravidel práce v týmu, na základě poznání nebo přijetí nové role v pracovní činnosti pozitivně ovlivňuje kvalitu společné práce.
- Žák se podílí na utváření příjemné atmosféry v týmu, na základě ohleduplnosti a úcty při jednání s druhými lidmi přispívá k upevňování dobrých mezilidských vztahů, v případě potřeby poskytne pomoc nebo o ni požádá.
- Žák přispívá k diskusi v malé skupině i k debatě celé třídy, chápe potřebu efektivně spolupracovat s druhými při řešení daného úkolu, oceňuje zkušenosti druhých lidí, respektuje různá hlediska a čerpá poučení z toho, co si druzí lidé myslí, říkají a dělají.
- Žák si vytváří pozitivní představu o sobě samém, která podporuje jeho sebedůvěru a samostatný rozvoj.

Kompetence občanské

- Žák respektuje, chrání a ocení naše tradice a kulturní i historické dědictví, projevuje pozitivní postoj k uměleckým dílům, smysl pro kulturu a tvořivost, aktivně se zapojuje do kulturního dění a sportovních aktivit.
- Žák respektuje přesvědčení druhých lidí, váží si jejich vnitřních hodnot, je schopen vcítit se do situací ostatních lidí, odmítá útlak a hrubé zacházení, uvědomuje si povinnost postavit se proti fyzickému i psychickému násilí.

Popis jednotlivých aktivit a jejich cíle v návaznosti na RVP:

Před návštěvou kostela - Motivační legenda

Před samotnou návštěvou kostela obdrží učitel mailem upravený a zkrácený text legendy: Ruce pro Pražské Jezulátko od spisovatelky Ivany Pecháčkové. Tento příběh slouží jednak jako motivace, tak i jako první seznámení se soškou Pražského Jezulátka a poskytuje první informace jak o kostele, tak i o historii sošky.

- Učitel společně s dětmi legendu přečte a mohou si o ní povídat
-

Červená nit programu – Hádanky Pražského Jezulátka:

Děti provází celým programem pergameny, které jim napoví, kam dále se v kostele vydat. Děti jsou rozděleny do skupin, každý pergamen má jinou barvu stužky, tudíž ho čte ta skupinka, která má jmenovku v dané barvě (viz. dále – rozdávání jmenovek) a celou třídu vede na další místo. Abychom si byli jistí, že jsme místo našli správně, označuje ho v kostele velká stopa ve stojánku právě v té barvě.

Vstupte do kostela

Zahájení probíhá před kostelem a pokračuje v místnosti uvnitř kláštera, kam se vejde boščním vchodem samotný vstup do prostoru kostela je již součástí programu.

Časová dotace: 10 minut

Pomůcky: jmenovky pro lektory, barevné jmenovky pro děti, lihové fixy, pergamen s fialovou stužkou

Cíle aktivity v návaznosti na rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání:

- Získání pocitu sounáležitosti s místem života.
- Vedení k uchování, ochraně a rozvoji sakrálních staveb včetně vědomí jejich významu pro druhé i sebe.
- Nastavení pravidel

Průběh aktivity:

- Před kostelem proběhne přivítání a představení lektorů. Pak děti odvedeme postranním vchodem do kláštera, kde jim před vstupem do místnosti vysvětlíme, co bude následovat.
- *Ted' vás za chvíli vpustíme do téhle místnosti, kde je veliký stůl a na něm leží podobné jmenovky jako máme my (lektori), vaším úkolem bude si na ně napsat vaše jméno tak, jak chcete, abychom vás celý program oslovovali. Rozumíte tomu?*
- Na stole v místnosti leží různobarevné jmenovky ve tvaru stopy (6 barev: fialová, růžová, bílá, červená, modrá, zelená – od každé barvy by měl být podobný počet – záleží na počtu žáků), děti si libovolně vyberou stopu, kterou si fixou podepíší a následně si ji připevní na oblečení. Na stole zbyde po odebrání jmenovek pergamen s fialovou stužkou. Většinou si ho děti všimnou samy a zeptají se, co to je, pokud ne, upozorní na něj lektori.

- *Všimli jste si, že tu na stole kromě jmenovek leží ještě něco? Víte, co to je? A chcete se podívat dovnitř, jestli je tam něco napsáno? Dobře, tak ten pergamen může rozbalit a přečíst ten, kdo má fialovou jmenovku.*

Fialový pergamen (leží na stole):

Odkud hudba zaznívá
do celého kostela?

- *Věděl by někdo, odkud nejčastěji zaznívá hudba v kostele? Když vás do kostela odvedeme, dokážete to místo někdo najít?*
- *Než se ale do kostela vydáme, tak si tady odložte své batůžky a můžete si dojít na WC*
- *Řekneme si ještě nějaká pravidla, jak se v kostele budeme chovat... Máte někdo nějaký nápad?*
- Společně odcházíme do kostela a vedou nás „stopaři“ s fialovou jmenovkou
- V kostele mají děti možnost se rozhlédnout a najít místo, kde jsou varhany. Sdělíme jim, že se tam vydáme. Přes zábradlí na kůru visí fialová stopa.

Kůr – hraní na Orffovy nástroje

Časová dotace: 15 minut

Pomůcky: Orffovy nástroje, kazeťák s nahrávkou Baba Yetu, pergamen se zelenou stužkou

Cíle aktivity v návaznosti na rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání:

- Seznámení s některými pojmy ve vztahu k interiéru kostela (kůr, varhany).
- Získání pocitu sounáležitosti s místem života.
- Vedení k uchování, ochraně a rozvoji sakrálních staveb včetně vědomí jejich významu pro druhé i sebe.
- Utvoření si ohleduplného vztahu ke kulturním výtvorům.
- Seznámení dětí s kostelem jako s historickým místem, důležitou kulturní památkou a uměleckým dílem.
- Rozvoj citlivosti pro umění

Možnost, aby se děti se podívaly do kostela z jiného pohledu.

Žáci si zblízka prohlíží varhany, seznámí se s účelem a smyslem hudby v kostele a všimnou si, jak interiér kostela přispívá k jeho akustice.

- *Víte, kde se to právě nacházíme? A co se tady dělá? Je to kůr, kam chodí varhaník (v našem kostele je to paní varhanice) a také zpěváci. Víte, proč zpívají a hrají právě odtud? Je to proto, že je odtud všechno dobře slyšet – (je tu dobrá akustika).*
- *My si teď na takové hudebníky zahrajeme. Postupně každý dostanete jeden Orffův nástroj (to jsou všechny tyhle nástroje – a ukážeme jim je a předvedeme, jak se na ně správně hraje) a doprovodíte puštěnou hudbu. Jako první si mohou jít vybrat nástroj ti, co mají fialovou jmenovku. Ostatní udělají zástup (za těmi, co mají nástroje). Nahrávka, kterou budete doprovázet se jmenuje Baba Yetu a je ve svahilštině.*
- Jeden lektor rozdává nástroje, druhý řadí děti (na schody u varhan, aby byly dobře vidět) a následně obsluhuje kazeťák, třetí fotí a natáčí

- Podle toho, kolik je na programu dětí, rozdělíme žáky na dvě půlky a uprostřed nahrávky je vyměníme (jedna skupina hraje, druhá poslouchá). Pokud je skupina menší, vyjde nástroj na každého, a tak děti nerozdělujeme. (Při případném předávání nástrojů nahrávku vždy ztlumíme). Jeden z lektorů stojí před žáky a hraje společně s nimi, aby jim pomohl držet rytmus.

Zelený pergamen (leží na židli u varhan

*Odkud příběh uslyšíš
poučení pochopíš?*

- *Než odejdeme, podívejte se dolů do kostela a zkuste vymyslet, odkud by mohl v kostele zaznívat příběh. Pokud vůbec nevíte, tak hledejte zelenou stopu.*
- Přesun z kůru zpátky do kostela a pak přímo k ambonu

Ambon – čtení úryvku z Bible

Časová dotace: 5 minut

Pomůcky: Bible, text s upravenou Poslední večeří, pergamen

Cíle aktivity v návaznosti na rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání:

- Prohloubení empatií, schopnosti aktivního naslouchání a spravedlivého posuzování.
- Rozvoj porozumění vlastnímu kulturnímu zakotvení (získání nových poznatků o křesťanství a jeho významu pro rozvoj evropské kultury - Bible).
- Vedení k zamyšlení nad hodnotami, které jsou všeobecně přijímané jako dobré a potřebné pro jedince i pro společnost.

Shromáždíme si děti okolo ambonu, kde je i zelená stopa a ptáme se, jestli ví, co je to za místo, a jak se jmenuje.

- *Ambon je místo, odkud se sděluje dobrá zpráva. Křesťani za dobrou zprávu považují příchod Ježíše na svět. Proto od ambonu čtou z Bible, která o tom vypráví. Ted' poprosíme paní učitelku, aby vám přečetla o Poslední večeři.*

Před příchodem k ambonu oslovujeme paní učitelku, jestli je ochotná text do mikrofону přečíst, jinak příběh čte jeden z lektorů.

- *Ted' máte možnost se rozejít po kostele a sednout si do libovolné lavice, odkud si poslechnete, jestli je tu dobrá akustika, a jestli bude všude dobře slyšet příběh O Poslední večeři.*
- *Až uslyšíte zazvonit zvonek, tak zase přijdete zpátky sem.*

Upravený úryvek z Bible:

Ve čtvrtek před velikonočními svátky, dnes tomuto čtvrtku říkáme zelený, se sešel Ježíš se svými přáteli ke slavnostní večeři. Během večeře rozlomil chleba a rozdělil se o něj se svými přáteli. Po večeři vzal kalich s vínem, znovu poděkoval a poslal ho dokola, aby se každý mohl napít. A na připomenutí této večeře se křesťané schází okolo stolu, kterému se říká oltář, a slaví u něho a vzpomínají na Ježíše.

Přečteme příběh a zazvoníme, počkáme, až se děti vrátí k nám a ptáme se:

O čem jsme četli? Slyšeli jste už ten příběh někdy? Jakého období v roce se tohle vyprávění týká?

Pergamen rozbaluje a čte skupinka s růžovou jmenovkou.

Růžový pergamen (pověšený na ambonu):

*U stolu se sejdeme
za ruce se vezmeme*

Napadá někoho, kde je v kostele nějaký stůl?

Oltář – poslání stisku přátelství

Časová dotace: 15 minut

Pomůcky: kalich s vínem, nekvašený chléb, pergamen s modrou stužkou

Cíle aktivity v návaznosti na rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání:

- Žáci rozvíjí citlivost pro umění
- Žáci se seznámí s prostorem kostela a objevují v něm stopy minulých generací i současnosti
- Žáci rozvíjí porozumění vlastnímu kulturnímu zakotvení a respekt k odlišnostem a menšinám (vztah křesťanství a svátků během roku – Vánoce, Velikonoce)
- Žáci rozvíjí svou sounáležitost s místem života
- Rozvoj vzájemných vztahů ve třídě

V každém kostele je jedno slavnostní místo, kde se tahle poslední večeře, o které jsme teď četli, připomíná. Podívejte se kolem sebe, kde by to tady v kostele mohlo být? (když tak nápověda - stůl) ... jmenuje se oltář

Tak se tam teď společně podíváme.

Uděláme hada, kterého vede jeden lektor, druhý pomáhá s organizací chytání se za ruce. Když se všichni spojí a vyjdeme společně nahoru k oltáři, uděláme okolo něj kruh. Zeptáme se dětí, co tam vidí.

Při poslední večeři se jedl chleba a pilo víno a to si i dneska křesťané připomínají při mši. Při ní se scházejí kolem tohoto stolu - oltáře. A tak jako doma třeba o Vánocích se snažíme, aby u slavnostní večeře byli všichni, tak to je důležité i tady. Tak si to teď vyzkoušíme a zkusíme, jestli je celá třída tady propojená. Chyťte se za ruce, pošleme stisk.

Jeden lektor pošle stisk na jednu stranu a čekáme, jestli dojde zpátky. Pokud se podaří hned na první pokus, tak pochválíme, pokud ne, zkusíme ještě jednou.

Modrý pergamen (na oltáři)

*Jsem malý kluk jako ty,
nenosím však kalhoty.
Musíš zvednout oči výš,
kdo jsem, jistě odhalíš.*

Jezulátko – prohlídka sošky

Časová dotace: 5 minut

Pomůcky: pergamen s červenou stužkou

Cíle aktivity v návaznosti na rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání:

- Seznámení s některými pojmy ve vztahu k interiéru kostela
- Vedení k uchování, ochraně a rozvoji sakrálních staveb včetně vědomí jejich významu pro druhé i sebe.
- Žáci rozvíjí citlivost pro umění
- Žáci se seznámí s prostorem kostela a objevují v něm stopy minulých generací i současnosti (poutní místo a soška Pražského Jezulátka, věřící, poutníci, návštěvníci).
- Žáci rozvíjí porozumění vlastnímu kulturnímu zakotvení a respekt k odlišnostem a menšinám (vztah křesťanství a svátků během roku – Vánoce, Velikonoce, vedení dialogu o různosti lidí – národnosti, menšiny).

Stopu postavíme do stojánku na zábradlí.

Ukážeme dětem sošku Jezulátka a postavíme si je okolo sebe čelem k Ježíškovi.

Povídání o Jezulátku: (zvýrazněný text je pro všechny, nezvýrazněný pro starší děti)
Jezulátko je vlastně malý Ježíšek, kterému je tady asi pět let. Když byla poslední večeře, byl už dospělý, ale předtím byl taky malé dítě jako vy. Tahle soška se k nám dostala ze Španělska. Přivezla ji sem jedna šlechtična, která se sem měla provdat a vzala ji s sebou jako připomínku domova, aby se jí tolik nestýskalo. Pak ji věnovala svojí dceři a ta tomuto klášteru. Soška je vyrobena ze dřeva, vosku a látky. Jezulátku se mění během roku šatičky. Dobře si je prohlédněte, bude se vám to třeba za chvíli hodit. Lidé sem za Jezulátkem jezdí z celého světa a prosí ho za věci, které je trápí nebo které by si přáli, někdy jako poděkování přivezou děkovné cedulky nebo právě nějaké krásné a originální šatičky.

Červený pergamen – na zábradlí.

Mám přátele v celém světě,
byli tady na výletě.
Rozhlédni se po kostele,
vidíš, kdo sem přijel směle?

Nejsme na světě sami

Časová dotace : 5 minut

Cíle aktivity v návaznosti na rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání:

- Získání představy o tom, kdo žije v klášteře a v čem spočívá jeho povolání a práce.
- Seznámení s některými pojmy ve vztahu k interiéru kostela (klášter, sakristie).
- Objevování významu solidarity a rozvojové pomoci lokálně i napříč kulturami (výstava charitativní práce misionářů ve Středoafričské republice, sbírka na potraviny pro bezdomovce).
- Poznání a chápání rozdílů mezi lidmi, vedení ke kulturnímu a tolerantnímu chování a jednání na základě respektu a společně vytvořených a přijatých nebo obecně uplatňovaných pravidel soužití.
- Pochopení významu řádu, pravidel a zákonů pro fungování společnosti.
- Utváření hodnot, jako je spravedlnost, svoboda, solidarita, tolerance a odpovědnost.
- Učení sebeúctě a sebedůvěře, samostatnosti a angažovanosti.
- Rozvíjení a podpora schopnosti zaujetí vlastního stanoviska v pluralitě názorů.
- Motivování k ohleduplnosti a ochotě pomáhat zejména slabším.
- Vedení k zamyšlení nad hodnotami, které jsou všeobecně přijímané jako dobré a potřebné pro jedince i pro společnost.

Snažíme se děti navést na to, že kostel je místo, kde se setkávají různí lidé a v případě našeho kostela jsou to lidé z celého světa a někdy i různého vyznání. Pobízíme žáky k tomu, aby se rozhlédli po kostele a zkusili najít nějaké známky toho, že sem chodí právě různí lidé. (U Jezulátka modlitby v cizích jazycích, děkovné cedulky, turisté v kostele).

Když se teď podíváte kolem sebe tady u Jezulátka, vidíte něco, podle čeho byste mohli poznat, že sem chodí hodně lidí, kteří mají rádi Jezulátko? (Co je tady vedle Jezulátka po stranách na zdi?) - To jsou děkovné cedulky, které sem dávají lidé, kteří sem přijedou na návštěvu za Jezulátkem. Lidé sem za Jezulátkem jezdí z celého světa a modlí se k němu. Když se jim jejich modlitba splní, dají Jezulátku na památku takovou děkovnou cedulku.

Pro starší: Je na cedulkách něco zvláštního? Jsou v cizích jazycích, protože Jezulátko je známé na celém světě a jezdí sem za ním spousta lidí z celého světa, třeba z Ameriky, z Asie, z Afriky. Poznáte na nějaké cedulce nějaké slovo v cizím jazyce? (A co je tady na těch lístečcích na zábradlí? To jsou modlitby, které se tady u Jezulátka modlí lidé, kteří sem za ním přijedou na návštěvu.)

Červená skupinka nás teď zavede na jedno moc hezké místo označené červenou stopou a všichni dávejte dobrý pozor, co zajímavého cestou uvidíte.

Během přesunu chodbou okolo sakristie do Terezky si prohlédneme výstavku věnovanou misiím v Africe.

Co je tady? Zvířátka a fotky. Poznáte odkud jsou? Z Afriky. Mniši Karmelitáni, kteří žijí v tomto kostele, mají hodně přátel v Africe. Proto jezdí do Afriky a pomáhají tam lidem, staví školy pro děti, starají se o nemocné, pomáhají lidem kopat studny a pěstovat na polích, aby tam měli lidé co jíst.

Společné tvoření (zdobení Jezulátka, přestávka)

Časová dotace: 15 minut

Pomůcky: replika sošky Pražského Jezulátka, velké papírové Jezulátko, pastelky, fixy, lepicí kamínky, zalaminované bubliny, stíratelné fixy, pergamen s bílou stužkou

Cíle aktivity v návaznosti na rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání:

- Přispívání k utváření dobrých mezilidských vztahů (ve třídě i mimo ni).
- Utváření a rozvíjení základních dovedností pro spolupráci.

Děti přivedeme do místnosti v klášteře (mimo veřejný prostor kostela), kde jim vysvětlíme, co bude následovat. Jeden lektor si bude postupně volat děti po skupinkách a ty budou mít dvě tři minuty na to, aby co nejlépe ozdobily velké papírové Jezulátko. Pak jde další skupina a pokračuje tam, kde předchozí skončila. Ke zdobení mohou používat pastelky a samolepicí kamínky. Poslední skupinky (u kterých už bývá většinou Jezulátko z velké části vybarvené) přidáváme ještě fixy a samolepicí ozdoby.

Zbylé skupinky, které právě nepracují, mají přestávku, kterou mohou využít jednak ke svačině, tak i k odchodu na toaletu.

Starším dětem postupně po skupinkách zadáváme jeden úkol a tím je velká zalaminovaná bublina, do které jako skupinka mají napsat libovolnou informaci, kterou si zapamatovali o Jezulátku, případně něco, co by o sobě Jezulátko mohlo říct.

Zatímco jeden lektor organizuje práci okolo Jezulátka, druhý lektor odvádí děti na WC a předává dotazník učitelů a třetí lektor jde připravovat kryptu.

Bílý pergamen (na stole)

*Další zprávu pod zemí
musíš hledat, zdá se mi.
Mnich ti předá tajný klíč.
Pospěš si, než bude pryč!*

Setkání s mnichem v sakristii

Časová dotace: 5 minut

Pomůcky: klíče od krypty

Cíle aktivity v návaznosti na rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání:

- Seznámení s některými pojmy ve vztahu k interiéru kostela (sakristie, mnich, krypta)
- Žáci rozvíjí svůj zájem o aktivní zapojení do společenského dění.

Stopa je přilepená na dveřích sakristie.

Teď půjdeme za jedním knězem do sakristie, je to karmelitánský bratr, který se narodil v Indii, ale už dlouho žije v České republice a bydlí přímo tady v tomhle klášteře, takže umí dobře česky. A toho musíte požádat o klíč od krypty, kam vedou naše další stopy. Ale aby nám klíč dal, musíte ho potěšit krásně nazdobeným Jezulátkem.....

Děti si vezmou všechny svoje věci a společně se vydáme do sakristie, kde na nás čeká jeden z karmelitánů žijících ve zdejší klášteře, který si s dětmi chvíli povídá a pak výměnou za ozdobené papírové Jezulátko dostaneme klíč od krypty.

Než se do krypty vydáme, tak děti jednoduše seznamuje s tím, co je to za místo a že to místo vyžaduje nějakou úctu a proč.

Krypta, to je místo, které není normálně přístupné a je pod podlahou tohoto kostela. Je to podzemní kaple, kam se dříve pohřbívali mniši z tohoto klášteře.

Teď uděláme hada a opatrně a v úplné tichosti půjdeme ke kryptě, kde odemkneme, sejdem dolů a uděláme půlkruh okolo oltáře, který je hned v první místnosti pod schody.

Jako první jde vždy jeden lektor, ostatní dospělí se rozdělí mezi děti. Vždy počítáme s alternativou, že se některé dítě bude bát, takže jsme připraveni pomoci, dát třeba ruku a pokud ani to nepomůže, zůstane jeden lektor nahoře s dítětem.

Krypta – vzpomínka na blízkého člověka

Časová dotace: 15 minut

Pomůcky: svíčky, baterky, svíčky, zapalovač, světelné řetězy

Cíle aktivity v návaznosti na rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání:

Získání pocitu sounáležitosti s místem života.

V kryptě je zhasnuté světlo, je osvětlena jen svíčkami, které jsou při hlavních zdech a ve svícnech na oltáři. Schodiště je osvětlené světelnými řetězy. Pod oltářem leží svíčky s čajovými svíčkami, které budou děti pokládat na stůl.

Jakmile jsme dole v kryptě a seřadíme děti do půlkruhu okolo oltáře, tak jim řekneme, co bude následovat.

Jak vidíte ty nápisy na zdech okolo nás, tak to jsou jména mnichů, kteří tu dříve žili a jsou tu pohřbení. Je to místo, kde si můžeme vzpomenout na někoho, koho máme rádi, kdo je nám blízký nebo si můžeme vzpomenout na někoho, kdo už zemřel. Pod stůl jsme pro každého připravili svíčku, protože vzpomínka je takovým světlem v našem srdci, a to světlo teď symbolicky zviditelníme právě světlem těchto svíček. Teď postupně po kruhu začneme jednotlivě přistupovat ke svíčkám, v duchu si vzpomene na někoho, koho máme rádi a svíčku položíme na stůl. Když se jeden člověk vrátí na své místo, může jít další.

Ve chvíli, kdy se vystřídají všichni, jeden z lektorů shrne to, co právě proběhlo a případně reaguje na konkrétní situace, které se vyskytly. Pak společně v hadu zase odcházíme ven z krypty.

Za oltářem – závěrečná reflexe, rozdání dárků a rozloučení se

Časová dotace: 5 minut

Pomůcky: flipchart, půdorys kostela (A1), barevné lepící puntíky, pohledy Pražského Jezulátka jako dárek

Cíle aktivity v návaznosti na rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání:

- Získání pocitu sounáležitosti s místem života.

Na závěr programu je připravena tabule s půdorysem kostela a fotografiemi důležitých míst, které jsme ten den navštívili. Žáci nalepují barevné puntíky na místa, která se jim nejvíce líbila a která pro ně byla nejzajímavější. Vyměňují si zkušenosti v celé skupině o pocitech z prostoru a vyslovují svoje dojmy a zážitky. Na závěr dostávají děti pexetrio s motivy z kostela a učitel materiály pro další práci ve třídě (pracovní list (omalovánky se shrnutím informací, fotografie z kostela s připomínkou navštívených míst)..

